

'Mijn rol in de klas is één groot toneelstuk'

Voor Angelique Hijlkema is een dag met haar kleuters een dag vol plezier.
FOTO PETER FRANKEN

LEIMUIDEN

Onderwijs is passie, elke dag opnieuw. Het AD gaat de komende weken op zoek naar De Helden van het Onderwijs. Mannen en vrouwen die een stap extra zetten, buiten de gebaande paden treden, en daarmee het verschil maken. Zoals Angelique Hijlkema (54), al 10 jaar kleuterjuf bij De Schakel.

MARTIJN RIP

„Kleuters zijn gewoon ontzettend leuk. Ze zijn onbevangen, positief en leergierig,” vertelt de immer enthousiaste Hijlkema stralend. „Alles wat je ze aanbiedt vinden ze leuk. Hoe ouder de kinderen worden, hoe lastiger dat wordt.”

Ze werkt inmiddels met veel plezier bij de protestants-christelijke basisschool De Schakel in Leimuiden. Leerzame spelletjes verzinnen voor gym, knutselen en voorlezen: ze krijgt er geen genoeg van.

„Mijn rol in de klas is één groot toneelstuk. Met groep 1 en 2 kun je dat nog doen. Dat is ook een

voordeel van kleuters: je kunt enorm creatief zijn. Echte deadlines zijn er niet. In groep 3 krijgen ze toetsen, bij kleuters is dat een stuk minder. Bovendien, als ze nu de lesstof niet oppakken, kan ik over een maand kijken of ze er wel klaar voor zijn.”

Gezien het enthousiasme waarmee ze over kleuters praat is het bijna niet voor te stellen dat Hijlkema een periode had dat ze wat anders wilde. „Na mijn afstuderen heb ik 7 jaar op een school in Leiden voor kleuters gestaan. Toen was ik het even zat. Ik keek naar groep 3 en dacht, dat kan ik beter. Het ging er zo stijf en klassikaal aan toe. Vijf jaar heb ik toen groep 3 gedaan.”

Daarna stond ze nog voor groep 4, 5 en 6, was ze een tijdje adjunct-directeur en verzorgde ze een project voor allochtone ouders. „Na 20 jaar ben ik daar gestopt. Vervolgens ben ik er 5 jaar uit geweest. Wel viel ik soms in op de school van mijn dochter. De Schakel dus. Toen zij naar de middelbare school ging, wilde ik weer vast werken. Dat kon hier.”

Altijd anders

Nu moet ze er niet meer aan denken, een andere groep dan de kleuters. „Ik kan doen wat ik wil. Het is altijd weer anders. Je hebt steeds andere kinderen en ook de lesthema's verschillen per jaar. Elke keer mag ik weer nieuwe dingen verzinnen.”

Wat ook nooit gaat vervelen is het voorlezen aan haar kleuters. „Ze zitten dan ademloos naar je te luisteren. Ik gebruik ook verschillende stemmetjes en soms praat ik plotseling heel hard. Je ziet ze dan even schrikken.”

Ook gym maakt ze het liefst wat spannender. „Spelletjes gooi ik in een thema. De kinderen moeten dan van eiland naar eiland rennen, maar daar tussen zwemt een haai. Dat is dan de tikker. Of bij een overloopspel speel ik de reus die

de kabouters moet tikken. De kleinsten moet ik dan soms geruuststellen en zeggen dat het allemaal niet echt is. Zij vinden het wel wat eng.”

Omdat de kinderen soms wel 2,5 jaar in haar klas zitten, ziet ze de kleuters echt opgroeien. „Doordat ik ze zolang observeer, kan ik goed zien wat ze nodig hebben. Daar praat ik met de ouders over, zodat zij er thuis ook aan kunnen werken.”

Hoewel kleuters nog niet kunnen lezen en schrijven, worden ze daar al wel op voorbereid. „Spelletjes om vormen te herkennen, veel vertellen, veel voorlezen. Maar ook bij gym leren ze van alles, zoals voorzetsels. Dat kan heel simpel, door ze in een hoepel te laten staan. Maar ook achter de hoepel, voor de hoepel en ga zo maar door.”

Eigenlijk vindt Hijlkema alles leuk. „Van 08.30 tot 15.00 uur heb ik plezier met de kinderen. Alleen de administratie, tja, die zou soms wat minder mogen.”